

WAN LIJNERS 4/SELMA COPPENS

*veel mensen zijn zo onverschrokken
zichzelf dat ik er altijd van schrik*

negen 10 negen en 90
uitgeverij mandu klap-roos
millingen aan de rij

WAN LIJNERS 4/

SELMA COPPENS

*veel mensen zijn zo
onverschrokken zichzelf
dat ik er altijd van schrik*

Er is voorliefde en liefde.

Dokters zijn knap en toch genezen de meeste mensen niet, gaan dood, worden invalide of chronisch ziek.

Ons ego is ons eigen afgodsbeeld.

Als het ego er niet meer is lijkt je in 1ste instantie leeg te zijn.

Bescheiden- en nederigheid zijn een must.

Wanneer de ander bescheiden is en ik ben bescheiden is er plaats voor ons beide.

Schouwen, waarnemen en handelen zijn allemaal activiteiten. Je raakt als mens dus niet inert, stom of van de wereld afgekeerd wanneer je je ego aflegt.

Het ik/ego speelt een gedwongen/voorgeschreven spel: het Zelf speelt

't vrije spel.

Of ik houd van iedereen of ik houd van niemand. Eigenlijk is dat altijd al zo geweest.

Ik heb wel veel ervaring met de gespletenheid van relaties.
Mijn eigen ego>zelf relatie.

Veel mensen zijn zo onverschrokken zichzelf dat ik er altijd van schrik.

Ik kreeg de rol van onderzoeker opgelegd.

Aan alles wat ik ooit gedaan heb
kleef *ik* in meerdere of mindere mate.

Hoe groter de angst hoe groter ik

Ziek zijn kan je dwingen tot meditatie....

Eigenlijk zijn we allemaal wetenschappers

die achteraf met verklaringen en
duidingen komen.

Bewust zijn kent geen grenzen.
Grenzen horen bij kleingeestigen.

Bewust zijn is iets anders dan zelf-bewustzijn.

Voor veel zaken zijn er meerdere oplossingen
of mogelijkheden. Zij dat 'kleine' zaken?

Was ik gezond geweest ...> ik zou als een paard
gewerkt hebben en nooit zoveel ruimte/rust en
inzicht gekregen hebben.....vermoed ik.

Alle cultuur die de mens voortbrengt is er om hem
van een groter bewustzijn te voorzien.

Mijn sprookje:
van ont-aarden naar aarde'n en l'egoland.

Hoe opgeblazener en ingewikkelder het ego
des te interessanter is het om het proces van

het loslaten te zien. De ene (auto) biografie
is de andere niet.

Misschien moet je wel een sterk ego hebben
om je bewust te worden van dat Andere, het Zelf.
Het kan een voordeel zijn.

Via one-liners, aforismen, loop ik naar God.

Is het materialisme de ultieme ego-strijd?

Bewust zijn is het tegenovergestelde
van materialist zijn.

Is Werkenrode de instelling van
de kleyne lyuden en dingen die voorbijgaan?
(vrij naar Couperus)

Op Ansjes begrafenis miste ik kinderen
en jonge mensen.

Meer, meer, meer i.p.v.
intenser, dieper.

Wanneer je samen werkt en je bent het
over basisdingen al niet eens
dan is het allemaal nogal vermoeiend.

Je kunt je lichaam ook gewoon
op stand-by zetten i.p.v. het te overvragen.
En je geest op stand-by dan heb je een mooi
relaxed leven!!

Ik wil graag slim, economisch werken, niet
meer of minder dan nodig is en dan terugkeren

naar de stilte, rust, mezelf. Dat doen wat
noodzakelijk is en niet meer.

Je krijgt nooit inzicht
wanneer je de feiten niet oprecht
onder ogen ziet.

Worden - bewust worden
Zijn - bewust zijn

Is negativiteit zoiets als angst?
Een vorm van bescherming?

Met mijn 'vrijheid van meningsuiting'
ging de coördinerend begeleider op mijn
werk naar de chef. Burgelijkheid ten top.
En de chef was ook niet te lui om te komen....

Is degene die je 't liefste hebt
de persoon waarmee je 't beste ALLEEN
kunt zijn?

Wanneer je je afvraagt '*deed* hij/zij ertoe? klinkt
dat heel anders dan wanneer je zegt " *het doet*
er niet toe".

In Millingen vond ik DE GROND van mijn bestaan terug.

Spiritueel werken = samen werken.
Met de geest werken, zien waarheen
de geest waait en met deze samenwerken.

Werken vanuit het spirituele =
werken vanuit de lucht, met invallen.

In het betekenis geven aan je leven heb je

steeds je ex-en weer nodig.

Er is maar 1 reis, 1 zoektocht;
de reis van ik naar Zelf
van ik naar God.

Sommige mensen geven omdat
ze altijd over hebben.

Eerst dacht ik dat er een einde was omdat ik
wat ik te geven had opspaarde in mijn ego.
En op een gegeven moment was dat leeg.

Soms vraag ik me af of de eerste, pakweg, 40 jaar van mijn leven een vergissing waren.....

Het beste van het beste of bijna beste staat altijd in de krant. De mensen in onze directe omgeving hebben we nodig voor veiligheid, gemütlichkeit.

Zouden er onder ongelovigen meer alleenstaanden zijn dan onder de groep gelovigen?

Alle beschikbare informatie staat voor iedereen open.
De een is echter beter toegerust dan de
ander om deze info te ontvangen. Einstein, Plato....

Datgene wat je *echt* te bieden hebt is voor iedereen.
Zie maar naar de zangeres, de schilder,
de kunstenaars.

Wat is het verschil tussen schaamte
en 'embarrasment' ?

* in verlegenheid, in moeilijkheden brengen?
Is schaamte het schuldgevoel van verlegenheid?

Is het in een dromerige stemming terecht
willen komen, een surrogaat voor
het 'verwijlen in het Zelf'?

Wanneer lichamelijke handelingen
spiritualiteit, geestkracht, licht uitstralen
zijnze pas mooi. Anders blijven ze te
materieel. Dat kun je ook hebben bij kunst.

De anthroposoof voedt zich met het beste
wat de cultuur heeft voortgebracht. Wanneer
literatuur, muziek, beeldende kunst zich op
hoog niveau bevinden dan weerspiegelt deze

de ontwikkeling van de mens.

Naastenliefde: daar heb je het weer. Dat heb ik vaak geïnterpreteerd als i.p.v. mij.

Gewoon blijven wie je bent maar verdiepen, zien en meewerken/stromen. Het is toch een verandering van zo'n 180 graden.

Hoe ouder hoe lichter ik word!

De meeste mensen hebben hun handen vol
aan hun biologische leven en komen
nauwelijks aan een geestelijk leven toe.

Mutsaers > de laatste der Mohikanen?
Toen het nog interessant was om een
beetje gek te doen?

Ik leerde alleen via de liefde.
Van mensen die hun liefde
via hun vak gaven op een
persoonlijke manier.

Het is eigenlijk een beetje eng om
mensen in hun eigen temperament,
hun eigen web, gevangen te zien zitten.

Is in de geestelijke wereld ook een
beetje in het dodenrijk terechtkomen?

Het was me nooit zo opgevallen..
Verteerbaar > onverteerbaar.
Mijn maag.

Zakenlieden doen graag verteerbare zaken onder het eten.

Is 'je brood verdienen' per definitie conservatief?

Voor nieuwe, onbekende dingen geven de mensen geen cent.

Het razende en tierende bloed. Het wil de vijand uitschakelen. Het beschermt het ego.

Wanneer de wijsheid 'met de jaren komt'
dan gaan het lichamelijke en geestelijke
voor iedereen samen op.

Eerst moeten we ons bewustworden
inde tijd en dan pas kunnen we ons
bewustworden in de ruimte?

Vanuit de ruimte kunnen we onszelf
het beste zien.

Vroeger zagen alleen grote kunstenaars

en helderzienden en aanverwanten
het ene en het andere perspectief.
Tegenwoordig zien al veel meer
mensen beide.

Zoals sommige mensen hun adem
inhouden, zo houd ik mijn maag in.

'Waar 2 of meer in mijn naam bijeen zijn
daar ben ik in hun midden'. Daar hoeft dus
nooit sprake te zijn van kleingeestigheid/
burgelijkheid.

Voor sommige mensen is eten en wandelen
soortgelijk. Ze kunnen het met iedereen.

Je hebt de typischeoplossingen.
(Vul willekeurig de naam in van
iemand die je kent.)

Het is natuurlijk zwaarder vrouw + man
tegelijk te zijn. Bij een verdeling van de
rollen heb je de helft minder te doen.

Zijn de tijden van de portretkunst voorbij?
En waarom? Kennen de mensen zichzelf beter?

Ja van geloof vind ik de houding van gelovigen vaak het aanstootgevends denk ik.... Kun je niet deemoedig en nederig zijn zonder dat het er dik 'bovenop' ligt?

Het oude geloof ging gepaard met zichtbare zelfopoffering. "Zie hier de lijdende mensheid".

Ik wil graag langs de randjes lopen.

Niet over de welbekende en
goedgebaande paden. Ook in
gesprekken en vriendschappen.

De strijd in de maagstreek: enerzijds
wil er iets uit, naar boven, anderzijds wil
er iets in, naar beneden.

In de kunst vond ik leven, schoonheid en de
zoektocht naar waarheid. In het religieuze
zijn bewustzijn en liefde te vinden.

Heeft waarom met waarheid te maken?

Voor een onvoorspelbaar leven moet
je uit het ego stappen.

Ik heb liever niet dat een persoonlijke,
sentimentele God de grondslag van het leven is.
Ik geef de voorkeur aan een hoger bewustzijn
dat gevoelig en intelligent is maar wat wel
persoonlijk te benaderen is zolang je dat
nodig hebt.

Er lopen eigenlijk weinig echt geaarde mensen rond. Bij iedereen slaat al snel de vlam in de pan.

Is onze ziel een zintuig van de geest die wij op een hoger plan moeten brengen?

Ik moet nog steeds beginnen.....
Snappen wat het is en eraan meedoen.
Mezelf kon ik ook moeilijk 'verteren'.

Elke generatie valt op een gegeven

moment weer stil.

De vrijheid ligt binnen en niet buiten ons.

Een verschil met naar vrijheid zoeken toen
en nu is dat ik me toen afkeerde en
me nu toekeer.

Wat ik me vroeger voorstelde van het leven
is nu aan het komen. Ik ben die vrije
mens aan het worden.

Des te minder Ego des te
meer Boeddha kan lachen.

Een bewuste mens is een 'miljardair'.

De keerzijde van opgeblazenheid is nederigheid.

VVD&O = voor vrijheid en democratie en overleg
VVD&O in plaats van naastenliefde.

Waar houdt de burgerlijkheid op
en begint de vrijheid?

Ik kwam voort uit de kleinburgerlijkheid.
Leerde mezelf de vrijheden en de cultuur van
de burgerlijkheid en kan
nu door naar vrijheid.

Ik bestudeerde als een soort
'undercover' de burgerlijkheid in
mijn buurt en op mijn werk.

Werkenrode is de kleinburgerman bij wie ik
in dienst ben gegaan om verzekerd te zijn.

Wat is een klus om burgelijkheid
op Christus-niveau te brengen.....

Als wij steeds op lichamelijk gebied,
op leven en dood, moeten strijden,
hoe ziet de geestesstrijd er dan uit?

Je kunt UITsluitend en INsluitend ruzie
maken. Bij de 2de mogelijkheid dump je

de ander niet maar zijn er mogelijkheden om
weer tot elkaar te komen. Of heb je ruzie
over iets en niet over alles.

Het lichaam is stug en vasthouden,
hard en onbuigzaam. De geest is beweeglijk,
creatief en altijd nieuw.

Je geeft me geen liefde en ik wil liefde.
Daar komt het allemaal op neer. Ik wil niet
jou maar de liefde die *door* jou komt.

Waarom vergt het zoveel moed
om voor vrijheid en gelijkheid op te komen?

De kloosters/kloosterlingen die ik gezien
heb misten de esthetische kant.
De Venus/schoonheid-kant maar ook
de Mercurius/spel kant.

Ik heb 1 raadsel. Dat is mijn leven.
Dat probeer ik op te lossen.
Elke dag werk ik eraan.

Waarom is ons leven een raadsel?
Dat komt door de zondeval.....

Als een kind zegt:" Ik weet niet wat
ik moet doen" , ontbreekt het hem dan
aan inspiratie maar ook aan fantasie?

Ik neem altijd alles letterlijk.
Dat leer ik af.

Is het verschil tussen klassieke-
en pop-muziek het verschil tussen het

innerlijke en het uiterlijke?

Is GOED - WAAR - MOOI ?

Niet het te zware
Niet het te lichte
De kunst is het levendige midden te vinden.
Het spirituele midden.

Of het ego voelt zich sterk en opgeblazen
of het voelt zich zwak, leeggelopen en zielig.

Ideëen en impulsen moeten
in goede aarde vallen.
Daarom moet je je scholen.

Komt in plaats van Ik.>.Wijsheid?

Ik wil niet gaan voor leuk maar voor bezield.

Millingen aan de Rij was de
achterbuurt van Joseph Buys.

Agressieve en gewelddadige mannen:
psycho-somatisch.

Ik hoef nooit meer ver weg.

Colofon

De 'one-liners' werden gemaakt in de jaren 1998 en 1099.

Ze zijn 'gezet' (in het boekje) uit de Switserland Light.

De illustratie op de voorkant is van de auteur die toen 18 jaar oud was.

Lay-out, printen en binden : Quinten Metglas

© Selma Coppens

Juli 1999, Millingen aan de Rijn.

Uitgeverij Mandu Klap-Roos gaf eerder
de volgende boekjes van Selma Coppens uit:

Wier woei om hopen rare oren

Nachtbloeiers

Wan Lijners 1

Allotria 1

Beelder 1

Bella Vreemdelinge

In mijn tuin

Beelder 2

Perspect/br/iefwisseling

Wan Lijners 2

Onder invloed

Glüh, hop in de straat

1986-1998 da//teerd

Wan Lijners 3

Heb....afstand.....gedicht....

